

شب‌های شترذیلی؛ دلپیلی!

حمیده رضایی

۱ یک شب آسمان تأملی در شب‌های قدر

گفت‌اند شب قدر شبی است که پیامبر خدا ﷺ بیشتر تره‌ها را جمع می‌کرد و در مسجد به اعتکاف می‌پرداخت. حضرت فاطمه هم نمی‌گذاشت فرزندانش در این شب بخوابند. هر وقت خواب بر یکی از آن‌ها غلبه می‌کرد مقداری آب به صورت او می‌پاشیدند. امشب آن نیست که در خواب رود چشم ندید. خواب در روضه رضوان نکلند اهل نیمه خاک را زنده کنند تربیت باد بهار سنگ باشد که دلش زنده نگردد به نسیم

۲ باتوق‌های آسمانی

جدا از همه مجالس و محافل پر نور شهر، برای من و اغلب هم شهری‌هایم، تا همین چند سال پیش (قبل از شروع بازسازی مصلای) شب قدر مساوی بود با جمع معنوی مصلای حیات و کوچه پس کوچه‌های دور تا دورش هم پر می‌شد از جمعیت. حتی سال‌هایی که ماه رمضان توی پاییز و زمستان بود و فضای سرماییه که استخوانت را می‌ترکاند و دل‌های سوز سرش نمی‌شد. شاید چون خوب می‌دانست دست خدا بر سر جمعیت پریشان، جمع شده بودند.

۳ آداب شب وصل (اعمال مخصوص شب قدر)

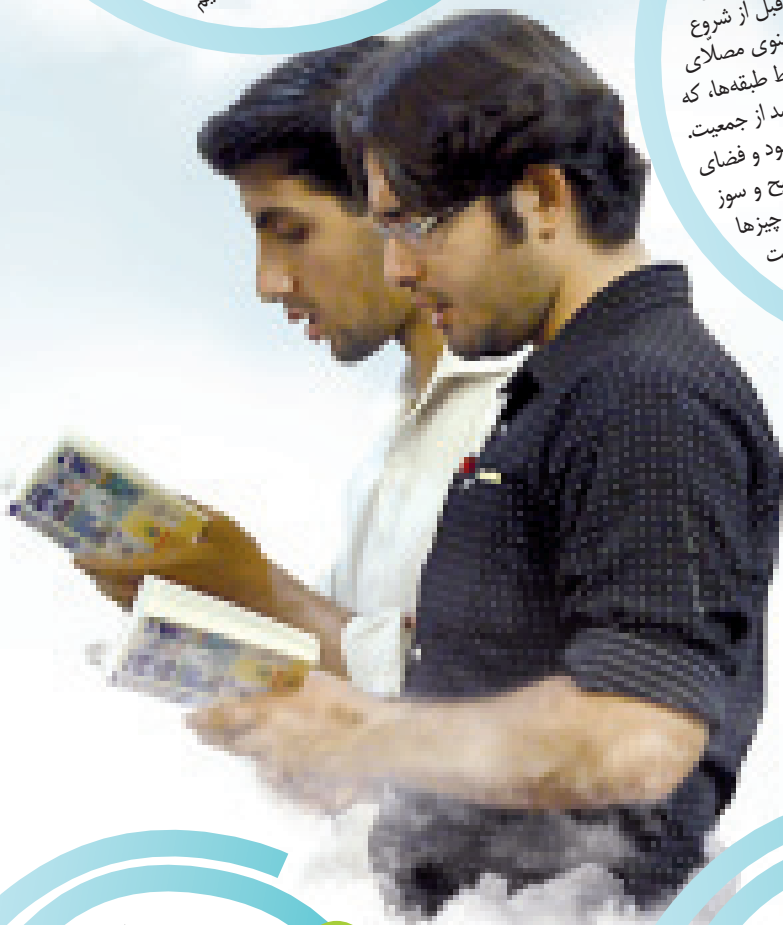
شستشویی کن سبوی بساده را شستوشویی کن و آنگه به خرابات خرام تا نگرده ز تو این دیر خراب؛ آلوده سیدین طاووس از امام صادق علیه السلام روایت می‌کند که پیامبر ﷺ در دهه آخر ماه رمضان هر شب غسل می‌کرد.

۴ نقره داغ (احیا و شب زنده‌داری)

حضرت باقرالعلوم علیه السلام فرمودند: رسول خدا ﷺ نهی کرد که از شب بیست و یکم و شب بیست و سوم، غفلت شود و نهی کرد که کسی در آن شب بخوابد. هنوز یادم هست توی آن معصومیت سال‌های کودکی و نوجوانی، هر قدر هم که تلاش می‌کردی بالاخره یک جای شب قدر، این خواب وامانده نقره داغ می‌کرد و... مگو شبی به عبادت چگونه روز کنم که دوست را نماند شب وصال، دراز

۵ تحفه‌ای برای قبر (تلاوت قرآن)

بهترین ذکر این شب‌ها است، به خصوص تلاوت سوره‌های یس، عنکبوت، روم، دخان. خیالت جمع، ما هم از این روزها داشتیم، هر قدر هم که روخوانی‌ات می‌لنگد یک چیزهایی بخوان. هم به جای خودت و هم به جای مادر بزرگ‌ها و پدر بزرگ‌هایی که دیگر نیستند. به پاس همه‌ی مهربانی‌هایشان.

طعم بستنی قیفی

۶

(خواندن دعا به ویژه دعای جوشن کبیر)
هیچ وقت، هیچ کجای دیگر این همه اسم
و صفت قشنگ از خدا به گوشات نخورد.
فقط باید خوانده باشی اش تا بدانی چطور
حتی حرف زدن در موردش یک لذت
خاص دارد. مثل به یادآوردن طعم
بستنی قیفی کودکی هاما.

۷

حساب و کتاب آن طرف (نماز)

بعضی مساجد، این شبها جماعت خوانی نماز قضا دارند
که برای خودش لطیفی دارد. ما هم که کم بدهکار خدا نیستیم.
امان نمازهای مستحب این نیست و...
این تفاوت که در هر رکعت نماز با یک سلام، مانند نماز صبح، با
توجیه «و بعد از سلام، هفتاد مرتبه «استغفر الله و اتوب الیه»
(ب) خواندن صد رکعت نماز، مانند نماز صبح، به صورت دو
رکعتی. می توانید به جای این صد رکعت، شش روز از
نمازهای قضا شده خود را به جا آورید، که کمی
از بدهکاری تان را هم داده باشید.

۹

شتر دیدی ندیدی (توبه و استغفار)

خداوند! به حق هشت و چار
ز ما بگذر، شتر دیدی ندیدی
هر کی بودی و هرچه کرده بودی، در خانه مادر بزرگ همیشه به
رویت باز بود. حتی اگر روز قبل یا نه، اصلاً همین یک ساعت
قبل، توپ شیطنتهایت خورده بود وسط گلشن های مادر بزرگ و...
آنچه مادر بزرگ با آن تحویل گرفته هایش چطور اشکات رادری آورد.
شب قدر برایم شبیه بخشندگی آن خانه است. شبیه دری که
همیشه به روی همه باز بود؛ حتی به روی غریبه ها، و
شاید خانه مادر بزرگ کمی شبیه شب قدر است...

۸

قرآن به دل (قرآن بر سر گرفتن)

استاد حسن زاده آملی در نکته ۴۹۰
کتاب هزار و یک نکته خود می گوید:
«در لیالی قدر، قرآن به دل کن، نه فقط قرآن به سر، که
اولی جوهر ذات تو گردد و دومی خارج از جوهر تو است».
یعنی اگر فقط قرآن به سر گرفتی با تمام شدن «احیا»
قرآن را توی قفسه قرآن می گذاری و می روی ولی
اگر قرآن به دل گرفتی، بی قرآن می آیی
و با قرآن خارج می شوی.